

# Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CX.

Vydána dne 24. září 1920.

**Obsah:** (Čís. 531.—535.) 531. Nařízení o nové úpravě poplatků v poštovní službě novinové. — 532. Nařízení, kterým se stanoví, pokud mohou cizozemské akciové společnosti peněžní býti připuštěny k provozování obchodu v tuzemsku. — 533. Nařízení, kterým se mění hranice soudního a politického okresu uhersko-brodského a uhersko-hradištského. — 534. Nařízení o úpravě obchodu lnem. — 535. Vyhláška o skončení upisovací lhůty na IV. státní půjčku republiky Československé.

## Čís. 531.

## Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. září 1920

### o nové úpravě poplatků v poštovní službě novinové.

Na základě poštovního zákona z 5. listopadu 1837, čís. 47 z roku 1838 S. z. p., 240 z roku 1838 S. z. s., se nařizuje:

## § 1.

Ustanovení § 2, oddílu G, nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. února 1920, čís. 110 Sb. z. a n., o nové úpravě poštovních sazeb, se zrušuje a nahrazuje těmito ustanoveními:

## § 2.

V území republiky Československé se vybírají v poštovní službě novinové tyto poplatky:

## I.

Za dopravu novin v tuzemsku, pokud je lze vypláceti poštovními známkami novinovými:

## 1. Zásilečné:

za každý výtisk novin a za každých 100 g skutečné váhy . . . . . 5 h.

Do této váhy jest vpočítati také váhu příloh programových a jiných, jež pocházejí od vydavatele samého.

Vedlejší vydání novin (odpolední, večerní vydání a pod.), jež se zasílají témuž příjemci pod společnou páskou s hlavním vydáním těchto novin ze dne téhož nebo následujícího, nejsou podrobeny zvláštnímu poplatku. Rovněž se neplatí za přílohy novin, zasílají-li se pod společnou páskou s hlavním listem, ani tenkrát zvláštního poplatku, lze-li přílohu zvláště předplatiti.

Tato vedlejší vydání a tyto přílohy se však rovněž počítají do váhy vydání hlavního.

2. Příložné za jiné než od vydavatele pocházející tištěné přílohy:

za každou přílohu

do 10 g . . . . . 1 h,  
přes 10 g do 20 g . . . . . 2 h,  
přes 20 g do 30 g . . . . . 3 h,  
při čemž se zarovná — třeba-li — úhrnné příložné na číslici nejbliže vyšší, deseti dělitelnou.

Váha jednoho výtisku novin i s případnou přílohou nesmí převyšovati 500 g.

## II.

Ve styku mezinárodním:

1. Při poštovním zprostředkování předplatného novin se vybírají:

- cena nákupní,
- zásilečné (podle průměrné váhy jednoho čísla), jež se rovná zásilečnému, vybíranému za dopravu novin v tuzemsku (viz I., 1.); nejmenší poplatek však je . . . 1 K — h ročně za každý časopis,
- zprostředkovné, a to . . . . . 50 h,
- a třeba-li také průchodné.

Objedná-li předplatitel zároveň několik výtisků týchž novin, jichž doba odběrní stejně se začíná a stejně se končí, zprostředkovné se vybírá jen jednou.

Až do konce roku 1920 platí pro mezinárodní styk novinový zásilečné dosavadní.

Podmínky předplatní, zejména nákupní a předplatní ceny, připadající na jednotlivá předplatní období příslušných novin, jsou uvedeny v Poštovním ceníku novinovém pro styk s cizozemskem.

2. Za překázání novin, poštou v cizině objednaných, k jinému než původnímu poštovnímu

úřadu dodacímu v tuzemsku se vybírá překazné . . . . . 1 K — h, a to za každý překaz, tudíž i za zpětný překaz k původnímu poštovnímu úřadu dodacímu.

Ve styku s cizími správami poštovními, jež překazní službu novinovou připouštějí, se vybírají za překázání novin, poštou předplacených, do území republiky Československé, příslušným poštovním úřadem dodacím . . . . 2 K — h.

3. Za dopravu cizozemských novin, jež byly přímo předplaceny nepoštovně u příslušné správy (administrace) novin, jakož i za dopravu novin, zasílaných vzájemnou výměnou mezi redakcemi tuzemskými a cizozemskými, se vybírá v Československu tuzemské zásilečné.

Rízení toto platí jen pro vzájemný styk mezi poštovní správou Československou a oněmi cizími správami poštovními, s nimiž bylo zvláště sjednáno.\*)

### § 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti 1. říjnem 1920. Jeho provedením se pověřuje ministr pošt a telegrafii.

#### Černý v. r.

|                    |                     |
|--------------------|---------------------|
| Dr. Pópelka v. r.  | Dr. Fajnor v. r.    |
| Dr. Beneš v. r.    | Dr. Gruber v. r.    |
| Dr. Engliš v. r.   | Dr. Šusta v. r.     |
| Dr. Hotowetz v. r. | Dr. Procházka v. r. |
| Dr. Burger v. r.   | Dr. Brdlík v. r.    |
| Průša v. r.        | Husák v. r.         |
| Dr. Fatka v. r.    | Dr. Mičura v. r.    |

#### Čís. 532.

### Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920,

kterým se stanoví, pokud mohou cizozemské akciové společnosti peněžní býti připuštěny k provozování obchodu v tuzemsku.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

### § 1.

Cizozemským akciovým společnostem není volno, pokud státními smlouvami nebude jinak ustanoveno, v oblasti státu Československého pod vlastní firmou peněžní a bankovní obchody po živnostensku provozovati a odbočky zřizovati.

\*) Platí té doby jen ve vzájemném styku s Německem.

Za cizozemské považovati sluší všechny společnosti, které mají sídlo mimo obvod Československého státu.

### § 2.

Ze zákazu v § 1 vysloveného jsou až na další opatření vyjmuty cizozemské společnosti, které již dne 28. října 1918 v území tohoto státu měly a posud ještě mají pobočné ústavy u příslušného tuzemského soudu v obchodní rejstřík zapsané. Společnosti tyto, pokud jich účelem neb působností nejsou ohroženy státní zájmy, mohou býti uznány za společnosti v tuzemsku právně existující a dle ustanovení tohoto nařízení připuštěny k živnostenskému provozování obchodů, jestliže o to do 4 týdnů od vyhlášení tohoto nařízení zažádají a současně prokážou:

1. že ve státě svého sídla po právu existují a skutečně činny jsou,

2. že se zavázaly, že budou při provádění své statutární působnosti šetřit nejen předpisů všeobecných zákonů, nýbrž i ustanovení tohoto nařízení,

3. že k provozování svých tuzemských podniků ustanovily nejméně 3členné zastupitelstvo a je opatřily neobmezenou plnou mocí k zastupování společnosti v tuzemsku,

4. že vláda státu, k němuž dle svého statutárního sídla přináleží, připouští tuzemské společnosti stejného druhu k živnostenskému provozování obchodů alespoň v rozsahu v tomto nařízení stanoveném a nebrání jim, by hájily svých práv před soudy a úřady jako domácí ústavy,

5. že vybavily své tuzemské pobočky provozovacím kapitálem, který odpovídá nynějšímu rozsahu jich obchodů,

6. že tento provozovací kapitál v tuzemsku jest uložen,

7. že v tuzemsku jsou uloženy též veškeré vklady tuzemských poboček, které mají povahu vkladů úsporných, jakož i depozita, pobočkám těm svěřená.

### § 3.

Žádost za připuštění provozování obchodů v tuzemsku (§ 2) podati jest s doklady u ministerstva financí. Vyřízení žádosti přísluší ministerstvu vnitra v dohodě s ministerstvem financí.

Lhůta k podání žádosti může býti ministerstvem financí z důležitých důvodů nejdéle o 2 měsíce prodloužena.

### § 4.

Připuštění k provozování obchodů v tuzemsku bude povoleno na určitý čas, nejdéle však na dobu 5 let, jen pro pobočné ústavy, které